

Geachte gemeenteraadsleden,

Met een zwaar hart schrijf ik u deze brief, omdat ik mij ernstig zorgen maak over de plannen voor de komst van een asielzoekerscentrum (AZC) in Medemblik. Ik begrijp dat dit een complexe kwestie is en dat er goede intenties achter kunnen zitten, maar ik vraag u dringend: kijk verder dan de mooie woorden van de gemeente en het COA. Voordat u een besluit neemt dat onze gemeenschap voorgoed kan veranderen, wil ik u verzoeken om alle eerlijke informatie op tafel te leggen. Want laten we eerlijk zijn: wat ons nu wordt voorgespiegeld, is niet het hele plaatje.

De gemeente stelt dat we geen overlast hoeven te verwachten, omdat het in Wervershoof "zo goed ging". Maar mijn vader woont in Wervershoof, en ik kan u uit eigen ervaring vertellen dat dit niet de realiteit was. Ja, misschien staan er weinig incidenten in politierapporten, maar dat komt omdat mensen bij 9 van de 10 gevallen van overlast, intimidatie, schelden of kleine diefstallen de politie niet eens bellen. Toch hadden deze situaties een enorme impact op de buurtbewoners. Denk aan groepsvorming op het Raadhuisplein, intimidatie en het lastigvallen van mensen bij supermarkten en pinautomaten, diefstal uit winkels, en rommel die werd achtergelaten – waarbij mensen die daar iets van zeiden werden uitgescholden. Kleine spullen verdwenen uit tuinen, en waar vroeger het touwtje uit de brievenbus hing, moesten mensen ineens hun deuren op slot doen. Dat lijkt misschien klein, maar als je erover nadenkt is het heftig: mensen moesten hun dagelijks leven, hun gevoel van veiligheid en vrijheid, aanpassen door deze overlast.

Ik herhaal het nog een keer, omdat het zo belangrijk is: veel van deze incidenten vereisen geen politie, maar ze raken mensen wél diep. De dorpsraad van Wervershoof stemde niet voor niets tegen verlenging van de opvang. Niet alleen omdat de gemeente zich aan afspraken moest houden, maar ook vanwege die overlast. Als het echt zo gezellig en probleemloos was als de gemeente en het COA doen voorkomen, waarom was die weerstand er dan?

Ik woon in Medemblik, en vanuit het geplande AZC is het een rechte weg naar FC Medemblik, waar mijn kleine kinderen voetballen. Ik wil dat zij onbezorgd kunnen spelen, zonder dat ik me zorgen hoeft te maken over mensen die daar rondhangen – mensen die misschien getraumatiseerd zijn door wat ze hebben meegemaakt en daardoor verward of onvoorspelbaar gedrag vertonen. Elk persoon dat wordt lastiggevallen, uitgescholden of erger, is er één te veel. We kunnen een lange lijst van narigheid opstellen, maar ik denk dat u mijn punt begrijpt.

En dan heb ik het nog niet eens over wat ik in het nieuws lees. De Adviesraad Migratie meldt een forse toename van agressie en geweld en benadrukt dat de overlast door asielzoekers de laatste jaren is toegenomen. De Adviesraad Migratie wijst in haar blog van Februari 2024 op een toename van incidenten zoals agressie en geweld rondom asielopvang, gesteund door WODC-cijfers die laten zien dat het aantal betrokken asielzoekers tussen 2017 en 2022 met 89% steeg. Buschauffeurs die met angst achter het stuur zitten, en overlast in dorpen die voelt als "dweilen met de kraan open". Hier in Medemblik hebben we geen politiebureau in de buurt. Hoe denkt de gemeente onze veiligheid te waarborgen? Politie en BOA's kunnen niet overal tegelijk zijn. En hoe realistisch is het om te denken dat er niets zal gebeuren, terwijl landelijke cijfers een duidelijke toename van criminaliteit laten zien? Bij een AZC met honderden bewoners betekent het een reële kans op meer incidenten dan we hier gewend zijn.

Ik vraag u, gemeenteraadsleden en andere die het plan verdedigen, om bij uzelf te rade te gaan. Staat u straks in de raadszaal om een discussie te winnen, of bent u echt bereid om naar de waarheid te zoeken en open te staan voor de ervaringen van mensen. Vaak krijg je bij dit soort zorgen een stempel, dat is al erg genoeg. Dit gaat om reële ervaringen en gevoelens van onveiligheid. De gemeente ziet de komst van een AZC misschien als een kans om later woningen of een sportcomplex te bouwen, maar ten koste van wat?

Van onze rust, ons gevoel van thuis?

Ik verzoek u met klem: neem geen overhaast besluit. Geef ons alle informatie, ook de minder rooskleurige kant, en luister naar de mensen die hier wonen. Mijn vader in Wervershoof zag het met eigen ogen, en ik wil niet dat Medemblik hetzelfde overkomt. Laten we niet doen alsof dit een kans is zonder risico's. Want als het misgaat, zijn wij – de inwoners – degenen die ermee moeten leven.

Met vriendelijke en bezorgde groet,